

Volání z Prastvoření 2013–2017

3. Když selžete, zřítí se svět

Takto to jednou varovně dunělo z vesmíru.

Dnes se opět tato slova nad Vámi chvějí.

„ZÚČTOVÁNÍ“ se nezadržitelně valí na Zem, ještě stále ovládanou rozumem.

Jako šíp proniká to Vaší hrubou hmotností, aby se to všude projevilo, i v těch nejskrytějších koutech.

Období mezi jednotlivými událostmi se neustále zkracují.

Duše, které již drímají ve smrtelném spánku, sotva pociťují změny těchto dob.

V namyšleném zoufalství bičuje rozum naposledy k nejvyšší činnosti. Věří, že se dokáže ještě jednou v tomto světě prosadit. S napětím všech sil zdánlivě stále ještě řídí veškeré pozemské dění. Zahaluje ducha neproniknutelnou vrstvou svých nejdůvtipnějších zchytralostí. Spolu se svým největším spojencem, pocitem, nabádaným ješitností, dusí veškeré chtění ducha již v zárodku.

Avšak svět se chýlí ke své proměně. Kruh Světla již vše obklopuje a čím dál tím víc veškeré toto dění zhušťuje.

Avšak člověk se ptá v rozumu, hledá v něm pomoc a oporu. Duch takto zůstává trčet ve své lenivosti a čeká na probuzení skrze světlé dění.

Duch však probuzen nebude.

Teprve při opuštění své schrány se musí probudit, aby poznal, co proměškal. Potom je však příliš pozdě. Prožije svůj pád, svůj rozklad, až do svého vymazání z knihy života. Vy, Vy všichni, kteří jste se o tom všem směli dozvědět, i Vy to v současné době nepoznáváte. Vyčkáváte, co snad ze Světla přijde.

Avšak spěte klidně dál; zatímco budete Váš falešný svět chráníte, veškeré dění klidně kolem Vás projde.

Vy si toho však nevšimnete.

Bude na Vás dotírat jedno prožívání za druhým. Avšak Vaše uši jsou ucpané. Analyzujete rozumem a nenecháte ducha spolupůsobit. Zadržujete to pevně v pocitu. Vaše ješitnost a Vaše vlastní přání jsou příliš velké na to, abyste v duchu došli k poznání.

Ještě stále věnujete příliš velkou pozornost hmotnému dění.

Pokoušíte se chránit své poměry. Ty jsou však jen fasádou temna, která Vás má oslňovat a odvádět Vaši pozornost.

Neuvědomujete si bytostné ani duchovní dění. Myslíte si, že je to způsobeno páskou, která Vám byla dána přes oči.

Avšak není to páska, nýbrž vaše lenivost a strnulost, které Vás ponechávají slepými a hluchými.

Nepoznáváte ještě ani bytostné kolem sebe, ale věříte, že už chápete duchovno.

Oni mnozí bytostní jsou zklamaní, že máte Svaté Slovo, ale Váš cit se nevyvinul ani o krok. Jinak byste ten bytostný svět již jiným způsobem vycíťovali.

Už jen zde se nachází zřejmý důkaz o tom, že Slovo ještě stále udržujete jen v rozumu. Oslovuje Vás, avšak Vy necháváte napřed rozum vše zvážít, než ho přijmete. Rozum však nechá dále projít jen to, co už zpracoval a co mu takto nemůže uškodit.

Zamezuje probuzení ducha a ten se pohodlně sluní v tom, co mu bylo náhradou poskytnuto: v ješitnosti, nejhorší popínavé rostlině temna.

Vaše neschopnost se rozprostřít nemá nic společného s Vaší páskou na očích. Vy dlíte ve svém strnulém světě, namísto abyste vytvořili prostor v poznání sebe samých.

Učte se, lidští duchové, učte se poznávat sebe a svět. Vnímejte vše bytostné, neboť ono k Vám denně promlouvá.

Ve starověku lidé ještě vnímali ony velké bytosti živlů, oni je pojmenovali, promlouvali k nim, pokládali je za Bohy. Věděli o Valhale a Olympu. To je základem schopnosti vytušit také duchovno.

Cítíte se těmto tehdejšími lidem nadřazení, přesto nejste schopni pochopit ani nejjednodušší jemnohmotný svět ve vašem nejbližším okolí, ačkoliv je s Vámi spjat.

Proč? Protože nedokážete jinak než budovat na rozumu. V nejlepším případě necháte svým pocitům volný průběh. Poté se již cítíte povýšení, věříte, že pocítujete vnitřní hodnoty. Ale zkoumejte sami sebe, to, co kolem sebe a v sobě vnímáte, a uvidíte, zda Váš cit přitom vzplane, či je to jen Váš pocit, který Vám v pomatení smyslů předstírá příjemné spojení.

Vy dokážete pochopit duchovno jen tehdy, když plně pochopíte bytostné. Tomu jste se však měli naučit již v dětství.

Toto však zameškáváte, ve výchově, ve školách, všude. Nyní to musíte dohánět.

„Buďte jako děti“, požadoval již Ježíš.

Tento požadavek platí dnes více než kdykoliv jindy.

I toto jste však brali jen rozumem.

Pohled'te dítěti s ještě bdělým duchem, které se ještě nenaučilo mluvit, jednou do očí. Člověk by se domníval, že to dítě myslí, avšak ono ještě vůbec myslet nedokáže, neboť jeho rozum ještě neumí tvořit slova. Jaké vědomí tam vidíte?

Zadívejte se tam, ale nevylekejte jej. Žasnete. To dítě vnímá své bytostné okolí, ono žije ještě plně svým citem.

Má mnohem větší vědomí, než Vy dospělí tušíte. Toto mělo být základem dalšího vývoje k duchovnímu poznání. Ale se vzděláním rozumu se to vše udusí. Je pak nemožné jako dospělý vnímat duchovně. Když duch procitne, chybí mu tento most. On na chvíli vzplane, ale poté opět brzy upadne do hlubokého spánku a přenechá rozumu své místo.

Proto se konečně uče poznávat svět, staňte se dětmi, uče se nejdříve poznávat bytostné ve svém působení.

Povšimněte si oblasti kolem bránice. Tam se zachvívá Vaše duše, tam je Vaše svobodná vůle.

Zde se musíte stát vnímavějšími. Bytostní Vám mohou pomoci, neboť oni se zde mohou s Vámi zkontaktovat s pomocí či s varováním.

Jakmile jste schopni toto vnímat, poznáte také, jak můžete vědomě působit v duchu.

Uče se vycitřovat jako děti.

Ale nesmíte to tak zkoušet hlavou.

Váš duchovní pomocník takto s Vámi také dokáže jasněji navázat spojení.

Ale mějte se na pozoru, abyste nepřitáhli temné duše, které se takto k Vám mohou přiblížit skrze Vaši ješitnost a tím skrze pocit. Propast Vašich vlastních přání je ta nejhorší léčka.

Toto nebezpečí je větší, než jen dokážete vytušit.

Když pak budete chtít přijaté vyjádřit slovy, je nutné jeho zpracování zadním mozkem. Tehdy budou Vaše slova mocně ovládnuta duchem.

Někdy je však lepší mlčet a nevyjadřovat to slovy. Ponechá si to takto svou sílu. Vy se pak budete stávat čím dál silnějšími a přerostete sami sebe. Spojíte se se světelnými centrály, které takto budete moci spolu vytvářet.

Všímejte si oblasti kolem bránice. Tam sídlí Vaše „bytí“, Vaše skutečné vědomé „bytí“ (Bewußt- „Sein“ = „býti“ si vědom). Odtamtud musí všechno vycházet, a tam se má vše navracet. Chcete-li tudíž působit duchem, vysílejte to z oblasti bránice ven, a když zvažujete to, co k Vám zvenčí přichází, tak to také činite tam. Tam se rozhodujte, co v sebe vpustíte. Teprve potom bude rozum moci to pro hmotný svět přetvořit.

Nedovolte, aby rozum vše zvažoval sám, nýbrž dejte mu to, co Váš duch přebíral, k přepracování.

To se Vám podaří jen tehdy, jakmile ve v hlavě dokážete vzdát důležitosti tohoto hmotného světa a poznáte v něm jen fasádu, kterou je. Jen tehdy bude duch mít volnou cestu.

Jako dítě; to také ještě nevidí nic cenného ve Vašem světě.

Nechejte si v tomto světlými bytostnými pomoci.

Naplní Vás nepopsatelné štěstí, jakmile Vámi tato síla začne proudit; štěstí, které nelze přirovnat k ničemu v materiálním světě.

To neznamená, že byste hmotným světem měli pohrdat. Chcete-li však v duchu dojít k poznání a uzrávat, musíte se ho dokázati vzdát.

Jen tehdy odeberete rozumu onu sílu, kterou duch sám nutně potřebuje ke svému působení.

Avšak buďte na pozoru, i zde lze se klamat; cítíte-li šimrání, které Vás napětím otřepe, pak to nemá nic společného s duchem. Lehce a volně se přitom musíte cítit.

Vytvořte prostor a takto se rozprostřete. Světelné centrály budou na Vás silně zpětně působit. Žádné pozemské utrpení Vám pak nemůže uškodit. Ne proto, že ho budete ušetřeni, ne, nýbrž proto, že už Vás nebude zatěžovat.

Nepokoušejte se tomu v hlavě porozumět.

Rozumem můžete vnímat jen obrazy své vlastní fantasie, skutečné dění nikoliv.

Teprve pak budete lidmi, kteří se stali novými.

Jedno pak ještě musíte učinit:

Těm, kteří ještě mohou být zachráněni, zprostředkovávejte světlou sílu!

Naleznete je všude. Někteří nestojí dobře dle pozemských zákonů, ale to neplatí.

Toto musí však každý jednotlivec činit sám pro sebe.

Vaše pospolitost platí jen duchu skrze vyzařování.

Všímejte si bez lidské povýšenosti bdělých duchů. Poznáte mezi nimi mnohé, kteří stojí duchovně již vysoce nad Vámi, ale je jim ještě třeba Vašeho podnětu. Máte pro ně připravit cestu.

PŘESTO SE SLOVEM NEJDĚTE OD DOMU K DOMU!

Nemluvte a nežvaňte všude. Mlčte a žijte Slovem skrze své bytí. Vaše aura pak působí jako tajemné volání domova na všechny, kteří v sobě ještě nesou touhu. Není Vám pak zapotřebí více než jen „býti“ a odkázati je na Slovo.

Vy, kteří jste paprsek Světla již přijali, musíte začít.

Nemyslete si, že s tím vším nemáte nic společného.

Vy jste těmi, kteří mají nésti Světlo do světa. Probud'te se a vytvořte prostor, Váš cit pak vzplane skrze zpětné působení světlyých center.

Avšak musíte to pozemsky dělat sami, společenství Vás bude jen omezovat.

Dejte si to za cíl Vašeho putování zde na Zemi. Vaše každodenní činnost, vše musí býti proniknuto a oživováno tímto přáním.

Slyšte, čtenáři Svatého Slova“, Vy musíte v sobě Slovo oživit, aby z Vaší bytosti vyzařovalo.

Nepokoušejte se druhým vykládat, jak mají žít, nýbrž žijte tak, aby se Vás ptali. A pokud se Vás budou ptát, tak se nejdříve přesvědčte o tom, zda to onen tázající myslí vážně, a teprve potom se rozhodněte, zda máte odpovědět. Vaše odpověď, necht' je jasná a neovlivněná rozumem, jinak narazí opět jen na rozum.

Mnozí duchové po tom touží. Avšak jejich rozum se brání. Nepokoušejte se jej přesvědčit; obejděte jej a pomůžete tím tomu duchu.

Nehleďte na to, jak na Vás bude Vaše pozemské okolí reagovat. Stane se spousta podivných věcí. Střetnete se s nenávisť a nedůvěrou či s obdivem a uctíváním; s lhostejností však nikoliv. Na tom poznáte působení Vaší bytosti.

Mějte se však na pozoru, abyste nepropadli ješitnosti, jakmile si to všechno uvědomíte. Přebývejte v pokoře, jinak na Vás lidé budou hledat chyby, protože budou cítit vaše selhání.

U oněch, u kterých vytušíte hledajícího ducha, spusťte kotvu Světla a nechte je pak jít svou cestou; paprsek Světla už je pak nalezne.

Pokud Vás některý z duchů bude chtít následovat, dovolte mu, Vás na chvíli na Vaší cestě doprovázet.

Slyšte, čtenáři Svatého Slova, svým životem zde na Zemi stojíte ve Světle a nesete těžkou zodpovědnost.

Dovolte svému duchu ožít. Neuzavírejte se tomuto poznání. Jste jedno s duchovně-bytostným světem; spojujte se s ním.

Staňte se novými!

Slyšte Slova Pánova, která kdysi pronesl:

„Nositelé kříže, probud'te se k *novému* způsobu, upusťte od starých zvyklostí a naučeného, *staňte se nejprve novými před světem*, i v každodenním způsobu myšlení a jednání!

Není *nic*, co se nemusí státi novým, to jsem k Vám již na stokrát zvolal! *U Vás musí být začátek! Bez začátku není pokračování! Když selžete, zřítí se svět!*“

Kruh Světla se uzavírá.

Takto doznívají slova z prostoru.

Podepsán, Simon

7.května 2013

Volání z Prastvoření 2013–2017

Odkazy na >> Volání z Prastvoření 2013–2017<<